

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobkyně: L. L., narozená „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, sp. zn. X,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, sp. zn. X, a rozhodnutí Magistrátu města Teplice ze dne 2. 4. 2019, č. j. X, se **pro vady řízení zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4 248 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, sp. zn. X, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností (dále jen „magistrát“) ze dne 2. 4. 2019, č. j. X. Tímto rozhodnutím magistrát uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1, § 125c odst. 1 písm. i) bod 3, 4 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což jí byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 24 měsíců a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Konkrétní skutek byl popsán jako Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nedbalostní zavinění, kterého se žalobkyně dopustila tím, že dne 2. 2. 2018, v čase 18:50 hodin v Teplicích, v ulici Nedbalova, ve směru od ulice Antala Staška, při řízení motorového vozidla tovární značky Ford Mondeo, registrační značky „X“, nejela při pravém okraji vozovky, ač jí v tom nic nebránilo, a čelně se střetla s protijedoucím motorovým vozidlem tovární značky Smart, registrační značky „X“, poté z místa nehody odjela, aniž učinila opatření, která jí ukládá zákon – neprokázala totožnost a nedovoleně opustila místo dopravní nehody, přičemž při dopravní nehodě nedošlo ke zranění osob, alkohol nemohl být zjišťován a celková hmotná škoda byla Policií České republiky odhadnuta na cca 25 000 Kč. Při šetření dopravní nehody bylo zjištěno, že žalobkyně řídila motorové vozidlo, aniž byla držitelkou řidičského oprávnění. Žalobkyně se v žalobě zároveň domáhala toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí magistrátu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně nejprve namítala, že hlídka Policie České republiky ji okamžitě po dopravní nehodě a ztotožnění podle evidence vozidel bezodkladně nenavštívila na adrese trvalého bydliště, která je od místa nehody vzdálená cca 400 metrů. Trvala na tom, že již v den skutku ji mohla hlídka Policie České republiky kontaktovat, přičemž by zjistila, že žalobkyně je doma se svými dvěma syny a dvěma kamarády, kteří odešli až po 20:00 hodině. Motorové vozidlo si v předmětný den vzal přítel. Doplnila, že na výsledku na Policii České republiky byla až po 4 dnech, čímž došlo k pochybení v postupu i v povinnostech Policie České republiky.
3. Vedle toho žalobkyně namítala, že ve správním řízení nebyla vyslechnuta. Svědek dopravní nehody, pan M. L., byl vyslechnut v její nepřítomnosti a magistrát odmítl výslech svědka v její přítomnosti zopakovat. Rovněž namítala, že magistrát nevyslechl dalšího svědka dopravní nehody, A. J., která je nezávislým svědkem. Trvala na tom, že magistrát pochybil, když žalobkyni nevyslechl, neboť po jejím výsledku by musel dospět k závěru, že dne 2. 2. 2018, v 18:50 hodin, automobil tovární značky Ford Mondeo, registrační značky „X“, neřídila, a tento automobil dle kupní smlouvy nevlastnila a nevyužívala. Žalobkyně konstatovala, že na motorovém vozidle tovární značky Ford Mondeo, registrační značky „X“, se odlupoval lak z důvodu stáří vozu. Pojišťovna Kooperativa odmítla udělat kontrolu škod a vystavení posudku ohledně poškození motorového vozidla tovární značky Smart. Poškození vozidla tovární značky Smart podle žalobkyně neodpovídá poškození motorového vozidla Ford Mondeo. V případě, že motorové vozidlo tovární značky Ford Mondeo řídila žena, pak to byla milenka pana S.
4. Žalobkyně se ostře ohradila proti zaměření GPS mobilního telefonu, a to z důvodu, že mobilní telefon je paušální a užívají ho všichni členové domácnosti. Dále podotkla, že v únoru ve večerních hodinách byla značná tma. V případě, že proti sobě za této situace jela dvě vozidla, byli řidiči světlý vozidel osvětleni, a tedy nemohlo dojít k identifikaci řidiče motorového vozidla tovární značky Ford Mondeo. Tuto skutečnost se svým známým na místě dopravní nehody osobně vyzkoušela. Zdůraznila, že hlídka Policie České republiky svědkovi sama sdělila, že motorové vozidlo tovární značky Ford Mondeo je psáno na ženu a ukázala mu její fotografii. Až v této fázi svědek řidičku ztotožnil. Žalobkyně trvala na tom, že takový důkaz je nedostatečný, neboť před ukázáním fotografie, nebyl schopen svědek řidičku vozidla popsat. Doplnila, že má řidičské

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

oprávnění skupiny B, a to po dobu 13 měsíců bez jakéhokoliv přestupku. Přesto řidičské oprávnění dne 12. 11. 2019 odevzdala na Magistrátu města Teplice, odbor dopravy.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k námitkám žalobkyně uvedl, že ověřování její přítomnosti doma ihned po dopravní nehodě by bylo bezpředmětné. Dále uvedl, že dne 22. 10. 2018 byli žalobkyně i její zástupce seznámeni se svědeckou výpovědí pana L., k níž se zástupce žalobkyně vyjádřil. Zástupce žalobkyně byl dne 4. 2. 2019 osobně přítomen výslechu svědkyně J. a po jejím výslechu byl poučen o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobkyně byla k ústnímu jednání předvolána, ale dne 22. 10. 2018 se k věci nevyjádřila. Následně se dostavil pouze její zástupce a žalobkyně se tak svého práva vypovídat dobrovolně vzdala. K pořízení fotodokumentace motorového vozidla Ford Mondeo žalovaný uvedl, že Policie České republiky vyhlásila po vozidle pátrání a poté, co bylo vozidlo zjištěno, byla pořízena fotodokumentace poškození vozidla. Při pořizování fotodokumentace nemusí být majitel vozidla přítomen. Doplnil, že k poškození motorového vozidla tovární značky Ford Mondeo se obsáhle vyjádřil na straně 8 napadeného rozhodnutí. Náhledem do systému stanic technické kontroly bylo zjištěno, že dne 24. 1. 2018 nebylo motorové vozidlo tovární značky Ford Mondeo poškozeno v takovém rozsahu, jaké mělo vozidlo při fotodokumentaci hlídkou Policie České republiky. Doplnil, že na místě dopravní nehody byla provedena konfrontace na mobilním lustračním zařízení Policie České republiky, kde byla na fotografii ztotožněna žalobkyně. Věrohodnost námítky žalobkyně, že motorové vozidlo řídila milenka pana S., byla snížena tím, že tato byla vznesena až po prokázání nepravosti informačního dopisu o dopravním deliktu spáchaném předmětným motorovým vozidlem tovární značky Ford Mondeo v Německu, kterým měla být prokázána nepřítomnost vozidla v době dopravní nehody v Teplicích. Žalovaný dále uvedl, že podle úředního záznamu Policie České republiky ze dne 2. 2. 2018 a protokolu o nehodě z téhož dne pan L. jednoznačně a bez pochybností ztotožnil podle předložené fotografie žalobkyni jako řidičku motorového vozidla tovární značky Ford Mondeo. Ztotožnění bylo provedeno ihned po dopravní nehodě, a proto nebylo třeba, aby řidič řidičku popsal vlastními slovy (barva vlasů, věk, ...). K identifikaci řidičky za tmy žalovaný uvedl, že motorové vozidlo tovární značky Ford Mondeo nebylo jen v pohybu, nýbrž ze shodných výpovědí svědků L. a svědkyně J. vyplynulo, že po dopravní nehodě zastavilo, stálo a pan L. přišel k tomuto vozidlu. Závěrem žalovaný uvedl, že v den dopravní nehody, tj. dne 2. 2. 2018, žalobkyně nebyla držitelkou řidičského oprávnění. Žalobkyně řidičské oprávnění získala až dne 12. 10. 2018.

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Z obsahu správního spisu předloženého soudu vyplývá, že v předmětném správním řízení bylo na den 22. 10. 2018 nařízeno ústní jednání, na které byla předvolána žalobkyně, její zástupce, svědkyně A. J. a svědek M. L.. Svědek M. L. se však dostavil k výslechu již dne 8. 10. 2018, neboť se dne uvedeným na předvolání nemohl k ústnímu jednání dostavit. Magistrát pana L. vyslechl v nepřítomnosti žalobkyně. K nařízeném ústnímu jednání konanému dne 22. 10. 2018 se žalobkyně dostavila v doprovodu svého zástupce. Svědkyně A. J. se k jednání nedostavila. Během ústního jednání byli žalobkyně i její zástupce seznámeni s výsledkem svědka M. L.. Dne 9. 1. 2019 vydal magistrát předvolání k ústnímu jednání na den 4. 2. 2019, přičemž předvolal žalobkyni, jejího zástupce a svědkyni A. J.. Ve sdělení ze dne 18. 1. 2019 žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s výsledkem svědka M. L. v její nepřítomnosti i v nepřítomnosti jejího zástupce, a požadovala opakování výslechu v jejich přítomnosti. Magistrát svědka M. L. dodatečně nepředvolal a po ústním jednání nařízeném na den 4. 2. 2019 vydal prvoinstanční rozhodnutí.
9. Podle § 51 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád“) k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Dle odst. 2 o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.
10. Dle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod platí, že každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Veřejnost může být vyloučena jen v případech stanovených zákonem.
11. Žalobkyně namítala, že v průběhu správního řízení předcházejícího vydání žalobou napadeného rozhodnutí došlo k porušení jejích práv, neboť jí nebylo umožněno zúčastnit se výslechu svědka, přičemž magistrát odmítl výslech svědka v její přítomnosti zopakovat.
12. Z § 51 odst. 2 vyplývá povinnost správního orgánu provádět důkazy pouze za předpokladu, že poskytne účastníku řízení možnost být přítomen jejich provádění. I ve správním řízení se pak uplatní ústavně zaručené právo účastníka řízení vyjádřit se ke všem prováděným důkazům ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Jedním z účelů ústního jednání je přispět ke zjištění stavu věci bez důvodných pochybností (§ 3 správního řádu).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

13. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 1 Azs 96/2005- 63, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod číslem 1181/2007, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že účastník správního řízení má právo klást svědkům otázky, i když je jejich výsledek prováděn mimo ústní jednání; o takto prováděném důkazu musí být včas vyrozuměn. Tento závěr se sice vztahoval k právní úpravě obsažené v zákoně č. 71/1967, o správním řízení, ovšem dle soudu závěry obsažené v citovaném rozsudku lze plně vztáhnout i k platné právní úpravě zakotvené v § 51 odst. 2 správního řádu.
14. Správní orgány mají činit vše potřebné pro co nejúplnější zjištění skutečného stavu věci a postupují při tom právě v úzké součinnosti s účastníky správního řízení. Správní orgán zjištěné poznatky a získané podklady posuzuje ve vzájemných souvislostech, avšak účastníci řízení mají právo klást otázky svědkům a znalcům, právo i povinnost navrhnout důkazy. Ty jsou pak podkladem pro rozhodnutí ve věci. V tomto směru je možno odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2009, č. j. 4 Ads 55/2008-76, podle něhož *„důvodnou shledal Nejvyšší správní soud námitku stěžovatele, že svědecké výpovědi svědků, kteří se bezprostředně po nehodě dostavili na místo, tj. svědků G., B., N., D. a P., které byly provedeny v průběhu odvolacího řízení, mu byly pouze dány na vědomí, aniž by byl on či jeho zástupce předem upozorněn na provedení těchto výsledků a měl možnost se jich zúčastnit a svědkům klást otázky.“* Nejvyšší správní soud dovodil, že správní orgán není vázán jen návrhy účastníků, neboť zjištěné poznatky a získané podklady posuzuje ve vzájemných souvislostech, avšak účastníci řízení mají právo klást otázky svědkům a znalcům a právo i povinnost navrhnout důkazy, které jsou jim známy.
15. Z uvedeného vyplývá nutnost předchozího vyrozumění účastníků o výsledku svědků, aby mohlo dojít k naplnění jejich práva zúčastnit se výsledku svědků a klást svědkům otázky. Povinnost správního orgánu vyrozumět účastníka o výsledku svědků vyplývá přímo z Listiny základních práv a svobod, přičemž je možno odkázat např. též na nález Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2002, sp. zn. I. ÚS 55/01, v němž Ústavní soud dovozuje, že *„nelze upřít stěžovateli možnost klást při místním šetření nebo posléze ve vlastním řízení svědku otázky, zejména za situace, kdy z dosud provedeného dokazování nelze bezpečně usoudit na takový stav, kdy je o věci možné spolehlivě rozhodnout.“* Obdobně se Ústavní soud vyjádřil též v nálezech ze dne 29. 10. 2002, sp. zn. II. ÚS 232/02, či ze dne 15. 1. 2002, sp. zn. I. ÚS 54/01.
16. Z obsahu správního spisu nikterak nevyplývá, že by byla žalobkyně jako účastnice řízení o provedení svědeckého výsledku mimo ústní jednání jakkoli vyrozuměna, neboť svědek se k magistrátu dostavil bez předvolání. Avšak s ohledem na skutečnost, že předvolání jednotlivých svědků, včetně svědka M. L., k provedení svědecké výpovědi bylo ze strany magistrátu vyhotoveno dne 2. 10. 2018 a nařízeno na den 22. 10. 2018, není v žádném případně možné předmětný výsledek považovat za úkon, u kterého by hrozilo nebezpečí z prodlení, a proto magistrát mohl místo výsledku svědka v den 8. 10. 2018 v nepřítomnosti žalobkyně, domluvit se svědkem jiný den výsledku a o tomto dni výsledku žalobkyni řádně vyrozumět. Výslechem svědka mimo ústní jednání a nikoliv na nařízeném ústním jednání, na které byla žalobkyně předvolána a ke kterému se osobně dostavila i se svým zástupcem, bylo žalobkyni znemožněno zúčastnit se předmětného svědeckého výsledku a byla jí upřena možnost klást svědkovi dotazy.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

17. Nelze přehlédnout ani skutečnost, že žalobkyně od počátku správního řízení trvala na tom, že motorové vozidlo tovární značky Ford Mondeo neřídila a ve správním řízení zpochybňovala důkazní prostředky. Správní orgány se měly více zaměřit na prokázání daného přestupku, vyvrácení či ověření tvrzení žalobkyně, že motorové vozidlo tovární značky Ford Mondeo řídila milenka pana S., a vypořádat se s doznáním pana S., že motorové vozidlo tovární značky Ford Mondeo řídil on, a nikoliv žalobkyně. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 8 k doznání pana S. pouze uvedl, že předložené doznání bylo zfalšováno, stejně jako výzva k uhrazení pokuty za překročení rychlosti ve městě Dresden. Takové vypořádání se s předloženým důkazem považuje soud za zcela nedostatečné, neboť postrádá přezkoumatelné odůvodnění uvedeného závěru.
18. Pro úplnost soud konstatuje, že závěry učiněné žalovaným na stranách 8 až 9 napadeného rozhodnutí týkající se výsledku pana L. a seznámení žalobkyně a jejího zástupce s tímto výsledkem, nejsou správné. Svědek L. byl totiž magistrátem vyslechnut jako svědek, nebyl slyšen na úřední záznam, s nímž by postačilo žalobkyni seznámit. Odkazy žalovaného na judikaturu týkající se úředního záznamu jako podpůrného materiálu tedy nejsou na místě.
19. Nelze než uzavřít, že postupem magistrátu došlo k porušení § 51 odst. 2 správního řádu a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, což zatížilo řízení vadou řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která měla vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. S ohledem na výše uvedené shledal soud námitku žalobkyně jako důvodnou, přičemž ostatními námitkami žalobkyně se soud nezabýval, neboť po doplnění dokazování opakovaným výsledkem svědka, kterému bude žalobkyně přítomna, pozbudou na významu, když se všechny týkají žalobkyní tvrzené skutečnosti, že předmětné motorové vozidlo tovární značky Ford Mondeo neřídila.
20. S ohledem na shora uvedené soud shledal žalobu důvodnou a podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil. Toto ustanovení umožnilo soudu rozhodnout bez jednání, ačkoliv žalobkyně jednání ve věci požadovala. Vzhledem k tomu, že vytýkanými nedostatky bylo stíženo i řízení vedené magistrátem, přistoupil soud i ke zrušení tohoto rozhodnutí podle § 78 odst. 3 s. ř. s. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud uložil procesně neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 4 248 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč a z poštovného ve výši 248 Kč. Jiné náklady pak soud žalobkyni nepřiznal, neboť jí nebyly požadovány, ani nevyplývaly z obsahu soudního spisu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. září 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)